

Та вже не ти

Олена Пчілка

Рожева квітко! У садку в дівчини
Ти процвітеш, на втіху їй;
Краса, уквітчана в щасливі днини,
Ще ліпша буде — при твоїй.
Настане друге літо — і заграє
Знов сонечка блискучая стяга;
В садочку знову роженька засяє,
Та вже не ти,— друга!..
Ти, соловейку милий! В лузі темнім
Виводиш співи чарівні:
В куточкулюбому, в гаю таємнім
Співаєш гімн дивній весні!
Прийде друга весна — і гостю божу
Зустріне знову гімн дзвінкий;
Вестиме ж соловейко пісню гожу,
Та вже не ти,— другий!..
Співець-кобзар! Ти людям вповідаєш
Глагол гучний, і слухають тебе,
Втішаються піснями, що складаєш,—
І розважають тим себе!
Час перейде — і пісню тую гучну
Співатиме співець який,
Хвалу в людей здобуде чулу, бучну,
Та вже не ти,— другий!..